

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 651/2025
24.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр. 133/24 од 25.11.2024. године и Кв.бр.235/25 од 28.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К.бр. 133/24 од 25.11.2024. године и Кв.бр.235/25 од 28.03.2025. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К.бр. 133/24 од 25.11.2024. године досуђени су трошкови кривичног поступка окривљеном АА у износу од 1.756.500,00 динара, на име награде и нужних издатака ангажованог браниоца, па је наложено рачуноводству Вишег суда у Београду, да у року од 60 дана од дана правноснажности решења изврши уплату наведеног износа на рачун браниоца окривљеног, адвоката Далибора Катанчевића по овереном специјалном пуномоћју, на текући рачун наведен у изреци, док је у преосталом делу до траженог износ од 5.528.250,00 динара, захтев окривљеног одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.235/25 од 28.03.2025. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића од 13.01.2025. године, преиначено је решење Вишег суда у Београду К.бр. 133/24 од 25.11.2024. године, тако што је утврђено да трошкови кривичног поступка које је окривљени АА имао у поступку пред Вишим судом у Београду, на име ангажовања изабраног браниоца, износе укупно 2.375.250,00 динара, а који износ се има исплатити адвокату Далибору Катанчевићу по овереном пуномоћју у списима предмета.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и да укине побијана решења и списе предмета врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање или да преиначи побијана решења тако што ће усвојити захтев за накнаду трошкова поступка у целисти и досудити браниоцу трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 180.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је суд побијаним решењима Вишег суда у Београду К.бр. 133/24 од 25.11.2024. године и Кв.бр.235/25 од 28.03.2025. године, повредио закон и то одредбу члана 441. став 4. ЗКП у вези одредбе члана 263. ЗКП.

Одредбом члана 265. ЗКП прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП, прописано је да ће окривљени, без обзира на исход кривичног поступка, сносити трошкове одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана је прописано да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

Решењем Вишег суда у Београду К 1197/11 од 16.10.2017. године, правноснажно дана 24.11.2017. године, обустављен је кривични поступак против окривљеног АА за кривична дела: недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, два кривична дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Решењем Вишег суда у Београду К 1197/11 од 03.03.2020. године, правноснажно дана 16.03.2020. године, обустављен је кривични поступак против

окривљеног АА за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, услед одустанка тужиоца од оптужнице за наведено кривично дело. Решењем Вишег суда у Београду К 1197/11 – Кв 638/24 од 19.02.2024. године, правноснажно дана 25.03.2024. године, обустављен је кривични поступак против окривљеног АА због три кривична дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у вези чл.33 КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

По налажењу Врховног суда у случају одлагања главног претреса, окривљени ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима у смислу члана 263. став 2. ЗКП, донесе посебно решење, које је у овом кривичном поступку изостало, имајући у виду да у списима предмета не постоји решење којим је одлучено о кривици окривљеног за одлагање главног претреса.

Првостепени суд је у решењу које је предмет захтева за заштиту законитости, одбио да накнади трошкове кривичног поступка за приступ на неодржана рочишта за главни претрес дана 27.02.2008., 06.12.2011., 09.11.2012., 03.03.2020. и 16.11.2021. године, када није приступио бранилац окривљеног, за приступ на главне претресе дана 27.06.2013., 04.04.2016., 06.11.2018., 16.09.2022. и 24.01.2023. године, када је окривљени био уредно позван а није оправдао изостанке, као и дана 03.12.2009. године, када је окривљени сам тражио одлагање главног претреса, као и у дане 30.01.2015., 15.01.2015. и 25.04.2023. године, када су претреси одложени такође услед недоласка окривљеног који по оцени суда није оправдао изостанке, те у дане 09.11.2016. и 13.09.2017.године, када су претреси одложени услед изостанка браниоца због обавеза у другом предмету, уз образложење да је реч о скривљеним трошковима.

Такође, истим решењем, првостепени суд је одбио да накнади трошкове кривичног поступка за приступ на главне претресе дана 06.06.2014., 25.09.2015., 25.11.2015., 13.02.2017., 10.05.2017., 30.01.2019. и 18.09.2019. године, уз образложење да су претреси одлагани на предлог браниоца ради закључења споразума о признању кривичног дела, до кога није дошло, те у дане 09.05.2023., 18.05.2023., 05.06.2023., 11.07.2023. и 19.09.2023. године, уз образложење да се окривљени није одазивао на позиве за те претресе тенденциозно, са циљем обуставе кривичног поступка, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Међутим, одбијајући да накнади трошкове кривичног поступка за наведена неодржана рочишта за главни претрес, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени АА скривио те трошкове, побијаним правноснажним решењима, је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Такође су основани и наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да браниоцу припада накнада на име састава предлога за закључење споразума о признању кривичног дела из Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад

адвоката („Сл.гласник РС“ 85/2011 и 78/2012), без обзира на чињеницу да ли је споразум закључен или не, а који поднесак није обрачунат ни признат од стране нижестепеног суда и на који бранилац окривљеног има право.

Из наведених разлога, Врховни суд је укинуо побијана правноснажна решења и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди била донета правилна и на закону заснована одлука.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног се бави чињеничним утврђењима у погледу нужности разгледања списка предмета, разговора са окривљеним који је лишен слободе, на који начин заправо истиче повреде одредбе члана 440. ЗКП, која повреда није дозвољени разлог за подношење захтева, у смислу одредбе члана 485. ЗКП, па се у ове наводе захтева Врховни суд није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић